

สำนักบรรณสารการพัฒนา
LIBRARY AND INFORMATION CENTER

อ นุ ส า ร

อุดมศึกษา

ISSN 0125-2461

ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๑๖๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๓

สำนักบรรณสารการพัฒนา
LIBRARY AND INFORMATION CENTER

4 ก.ค. 2533

การประชุม ทบอ.และเลขาธิการ

รัฐมนตรีทบอ.กล่าวปาฐกถาในที่ประชุม
อธิการบดีมหาวิทยาลัย ทั่วประเทศ

อนุสาร อุดมศึกษา

ISSN0125-2461

ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๑๖๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๓

เอกสารเผยแพร่ ทบวงมหาวิทยาลัย

เรื่องในฉบับ

	หน้า
★ รัฐมนตรีทบวงกล่าวปาฐกถาในที่ประชุม
อธิการบดี	3
★ ปลัดทบวงให้แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับการบริหาร	8
★ มติที่ประชุมคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย	13
★ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสถาบันอุดม-
ศึกษาเอกชน	17
★ ผลงานของสถาบันในสังกัดทบวงฯ	19
★ ปฏิทินการจัดประชุมสัมมนา	20
★ ภารกิจปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	23

ที่ปรึกษา

ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน
ดร.กำแหง สติรกุล
ดร.พจน์ สะเพียรชัย

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

นางวัฒนา เอกปัตย์

กองบรรณาธิการ

นายสุชาติ เมืองแก้ว
นายกมล ศรีประสาธน์
นายบุญสรวง บุญศิริ
นายอุดมศักดิ์ ศรีแก้ว
นายอนิรัตน์ ปิงประยูร
นางวัลยา ลาภิกานนท์
นางอมรา จุลวงศ์
นางวรรณมา พูนพิน
นายวิรัตน์ มานะมุติ
น.ส.เกศกาญจน์ ดาวแจ่ม
น.ส.ปิยาณี วิริยานนท์
น.ส.สุรีพร พงษ์เผ่าพงษ์
นายบุญคง สีเสน

เจ้าของ

ทบวงมหาวิทยาลัย
โทร. 245-8923

ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

พิมพ์ที่ หก. ไอเดีย สแควร์

นายกมล ศรีประสาธน์

รัฐมนตรีทบวง

กล่าวปาฐกถาในที่ประชุมอธิการบดี

นายทวิช กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยกล่าวปาฐกถาเรื่อง นโยบายของทบวงมหาวิทยาลัย ในที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ณ สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2533 มีสาระสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

เหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งการเมือง สังคมและเศรษฐกิจทั้งภายในและต่างประเทศ มีการเปลี่ยนแปลงหมุนไป (Dynamics) ตลอดเวลา การเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ทุกมุมโลกเดี่ยวนี้อาจมีผลกระทบต่อถึงกันและกันหมด มากบ้างน้อยบ้างตามกระแสคลื่นและความรุนแรงของเรื่องนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น กรณีเกิดเหตุการณ์ไม่สงบทางการเมืองในประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ เมื่อปี พ.ศ. 2531 ก็มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของไทยเราคือ มีการลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นในประเทศไทย เพราะความผันผวนทางการเมืองในประเทศอื่น ๆ ผลกระทบก็คือ เราไม่สามารถผลิตบัณฑิตได้เพียงพอกับการเพิ่มการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมในหลายสาขาวิชา หรือกรณีที่เกิดเหตุการณ์ในกลุ่มประเทศยุโรปตะวันออก ได้แก่ เยอรมันตะวันออก เชคโกสโลวาเกีย รูมาเนีย ก็เป็นการปรับโฉมหน้าใหม่ทางการเมืองของโลกในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ผลกระทบของกลุ่มประเทศเหล่านี้ก็มีผลทางด้านการลงทุน การเมืองที่ประเทศไทยจะต้องมีการปรับทิศทางให้เหมาะสมเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ ในด้านการศึกษาของเราก็ควรจะมีการปรับทิศทางและส่งเสริมความร่วมมือเสาะแสวงหาการพัฒนาทางเทคโนโลยีใหม่มาใช้ให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อบ้านเมือง นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้านอื่น ๆ อีกมากมาย ประเทศไทยอยู่ในสังคมโลก เวลานี้ทุกประเทศในโลกเหมือนประเทศเดียวกัน เราสามารถเดินทางไปประเทศต่าง ๆ ได้ในเวลาไม่มาก ไปอยู่ไปกินไปประชุม ไปเที่ยวแล้วกลับมาประเทศไทย เหมือนกับไปต่างจังหวัด ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าของสังคม เทคโนโลยีการติดต่อ

สื่อสาร คมนาคมรวดเร็วมาก ดังนั้น อิทธิพลหรือกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงจึงเคลื่อนไหวได้เร็วมาก

เมื่อสภาพการณ์โดยทั่วไปของโลก ดังได้ยกตัวอย่างมาข้างต้นมีการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาโดยตลอด และมีผลกระทบต่อเราไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ไม่ช้าก็เร็ว ไม่โดยตรงก็ทางอ้อม ทางด้านการอุดมศึกษาของเราจะกระทบมากกว่าระดับอื่น ๆ เพราะเป็นชั้นยอดหรือปลายสุดของระบบการศึกษาที่ผลิตกำลังคนออกไปทำงานในระบบของสังคม เพราะถ้าเราผลิตบัณฑิตโดยไม่ดูความเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ ดูความต้องการสังคม ดูแนวโน้มของตลาดแรงงาน รวมทั้งความก้าวหน้าทางวิชาการแนวต่าง ๆ แล้ว สังคมสถาบันอุดมศึกษาของเราก็คงไม่แตกต่างอะไรกับ “มีดมาก็มีดไป” หรือ “สว่างมาแล้วมืดไป” อะไรทำนองนี้

ตั้งแต่มารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย จนถึงวันนี้รู้สึกว่าจะมีความผูกพันและรักที่จะทำงานร่วมกับพวกเรามาก อยากจะเห็นสถาบันอุดมศึกษาไม่ว่าของรัฐหรือเอกชน มีความเจริญรุดหน้าไปไกลทุก ๆ ด้าน มีประสิทธิภาพในการทำงาน ผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรู้ที่แตกฉาน รู้สึกและรู้รอบ มีการให้บริการความรู้วิชาการแก่ประชาชนในหลักสูตรวิชาชีพที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาสภาพพื้นฐานความเป็นอยู่ ฐานะรายได้ และนำเอาเทคนิคการผลิตใหม่ ๆ ให้ได้ผลผลิตดีขึ้น ทั้งคุณภาพและปริมาณ เรียนรู้เทคนิคการจัดการ การธุรกิจและการร่วมกลุ่มในลักษณะสหกรณ์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ มหาวิทยาลัยเราก็ได้ทำกันอยู่แล้ว แต่อาจจะต้องเพิ่มกำลังการปฏิบัติให้มากขึ้น พยายามช่วยกันอุดช่องว่าง รอยร้าวกันคนละไม้คนละมือ ไม่ช้าก็จะได้สำเร็จ

ปัญหาด้านการอุดมศึกษาที่เกิดขึ้นในบ้านเราเมื่อไปเปรียบเทียบกับต่างประเทศแล้ว ยังมีความรุนแรงน้อยกว่าประเทศอื่น ๆ มาก ไม่ว่าจะด้านปริมาณหรือคุณภาพ แต่เราก็นอนใจไม่ได้ เพราะถ้าประมาทก็ไปไม่ทันประเทศอื่นเขา ท่านทั้งหลายที่มาประชุมในที่นี้เปรียบเสมือนลอร์ดยนต์ ที่จะพารถทั้งคันไปสู่เป้าหมายข้างหน้า

ก็ขอฝากท่านว่าทำอย่างไรจึงจะให้การบริหารที่ดีที่สุด บรรลุเป้าหมาย และสนองนโยบายด้านอุดมศึกษาของประเทศได้ในที่สุด

สำหรับแนวนโยบายทบวงมหาวิทยาลัย ขอเรียนที่ประชุมเพื่อทราบแนวนโยบายทั่ว ๆ ไป 8 ประเด็นคือ

ประเด็นที่ 1 สถาบันอุดมศึกษาควรเน้นการพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์เป็นหลัก

ทิศทางการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอนาคต จะมีลักษณะของโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมสมัยใหม่ ที่มุ่งเน้นความสำคัญของการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาภาคเกษตรกรรมและบริการให้สอดคล้องกับลักษณะการเปลี่ยนแปลงจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง จะเกิดผลกระทบและเกิดความไม่สมดุลของการกระจายทางเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งการดำรงชีวิตของประชาชน เช่น การปรับตัวในสังคมใหม่ สภาพแวดล้อมหรือสิ่งแวดล้อมธรรมชาติจะเปลี่ยนไป พฤติกรรมของสังคมเปลี่ยนไปจากเดิม ผลกระทบดังได้ยกตัวอย่างมานี้ สถาบันอุดมศึกษาของบ้านเราจะต้องมีโครงการหรือกิจกรรมที่จะช่วยสนองตอบและกล้าชี้นำสังคมให้ได้ ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาคงจะต้องทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตสาขาต่าง ๆ ให้กับสังคมไทย และมีกิจกรรมและโครงการที่จะเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกรูปแบบ เช่น การจัดฝึกอบรมวิชาชีพและวิชาการใหม่ การจัดกิจกรรมด้านการเสริมความรู้ทักษะในการทำงานบางสาขาทั้งในเมืองและชนบท คงไม่มีมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่มุ่งจะสอนอย่างเดียวโดยไม่มีโครงการด้านการฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ดังกล่าวมาแน่ ๆ แต่อาจจะมากบ้างน้อยไปบ้างก็ดูตามสภาพความพร้อมของการดำเนินงานและบุคลากร

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 อยากรู้จะเห็นโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยที่จัดกิจกรรม/โครงการร่วมทำงานด้วยกันให้มากขึ้น เพื่อมุ่งใช้ทรัพยากร และ

บริการต่าง ๆ ร่วมกัน ในส่วนตัวของผมคิดว่า มหาวิทยาลัยในบ้านเรามีความสามารถมากไม่แพ้ต่างประเทศ แต่การร่วมมือกันทางวิชาการมีการกระทำที่จำกัดมากซึ่งมหาวิทยาลัยในประเทศของเราจะทำได้และทำได้ดีกว่าด้วย

ประเด็นที่สอง สถาบันอุดมศึกษาควรเป็นแหล่งสร้างความรู้ให้กับสังคมและหามาตรการถ่ายทอดความรู้ไปสู่ประชาชนอย่างทั่วถึง

นโยบายประเด็นนี้มีความสำคัญมาก เพราะศาสตร์ทั้งหลายทั้งปวงเกิดขึ้นจากการคิดค้น การพิสูจน์จนเป็นของแท้จริง แล้วนำมาเผยแพร่ ให้สาธารณชนได้รับทราบและนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและท้องถิ่น ประเด็นสำคัญเรื่องนี้ มหาวิทยาลัยจะต้องสร้างทั้งคนและสร้างทั้งงาน ออกมาให้ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นงานวิจัย งานถ่ายทอดความรู้วิชาการ งานบริการสังคม และกิจกรรมด้านการพัฒนาศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยจะต้องทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยงของสังคม ที่จะคอยชี้แนะและชี้นำสังคมได้ว่าดีกว่าหน่วยงานอื่น ๆ โดยอาศัยศาสตร์ที่ค้นพบ หรือแหล่งวิทยากรนั้นมาเสริมสร้างให้สังคมสมบูรณ์ขึ้น

การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในระยะหลังมานี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านกาพัฒนากำลังคน หรือการผลิตกำลังคนให้กับภาครัฐและเอกชน ถ้ามหาวิทยาลัยสร้างคนได้มีคุณภาพมีกระบวนการผลิตบัณฑิตที่มีประสิทธิภาพก็เชื่อมั่นว่า สังคมไทยเราไปรอด เพราะมหาวิทยาลัยได้กระทำหน้าที่เป็นต้นแบบที่ดีให้กับสังคม

ประเด็นที่สาม การพัฒนาระบบการบริหารงานในสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

อยากเห็นการบริหารงานในมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มีระบบการบริหารงานที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพ ทั้งงานบริหารบุคคลและงานวิชาการ ในช่วงที่ผ่านมา การแต่งตั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัยมีหลายรูปแบบ เช่น เลือกตั้งจากประชากรในสถาบันให้ทุกคนมีสิทธิ์ออกเสียงเป็นกลุ่ม ๆ ดู ผลจากคะแนนแล้วเสนอเป็นลำดับขั้น หรือใช้วิธีการสรรหาแล้วเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาไปเลยก็มี วิธีการที่แต่ละแห่ง

ได้กระทำหรือใช้อุบายก็เป็นผลอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นอยู่ เช่น ต้องไปไหว้บัณฑิต นักศึกษาเพื่อขอคะแนน ต้องเอาใจข้าราชการสาย ก. สาย ข. และสาย ค. เพื่อให้ลงคะแนนเสียงให้ มีการหาเสียงโจมตีกันชนิดมองหน้ากันไม่ได้ก็มี ชนิดสาวไส้ให้กากินก็มี ชนิดสาดโคลนก็มี ครั้นพอได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นผู้บริหารก็ทำอะไรไม่ค่อยได้ เพราะต้องเอาใจผู้ที่สนับสนุนทุกฝ่าย พอจะตั้งตัวได้ เริ่มทำงานก็หมดวาระเสียแล้ว ต้องเริ่มหาเสียงใหม่ จากการศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในภาคเอกชนมาก่อนจึงมีความเห็นว่าระบบการบริหารมหาวิทยาลัยควรแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ

การบริหารวิชาการ ได้แก่ สายการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ อาจารย์ในมหาวิทยาลัย ควรมีหน้าที่โดยตรงเฉพาะด้าน ทำการสอน การวิจัยและการให้บริการวิชาการให้สมบูรณ์ที่สุด ไม่ต้องมีภาระงานด้านการบริหารทั่ว ๆ ไป ตำแหน่งทางวิชาการ ก็ให้เลื่อนไปได้ถึงศาสตราจารย์ และถึงระดับ 11 มีเงินสมนาคุณตำแหน่งทางวิชาการให้ตามลำดับ

การบริหารทั่วไป ได้แก่ สายการบริหารโดยตรง เช่น อธิการบดี รองอธิการบดี ควรเป็นบุคคลที่มีความสามารถทางด้านการบริหาร การจัดการที่ดี มี Management capability สูง ซึ่งสภามหาวิทยาลัยเป็นคนสรรหา อาจจะเป็นอาจารย์ภายใน หรือภายนอกมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ก็ได้ อธิการบดีของมหาวิทยาลัยในอนาคตคงไม่ใช่บุคคลที่มีหน้าที่ทั้งสอนและบริหารเช่นปัจจุบัน หน้าที่ตรงนี้ควรแยกจากกัน เพื่อให้ทำหน้าที่บริหารได้เต็มเวลาและสร้างสรรค์งาน รวมทั้งการจัดการด้านทรัพย์สิน การเงิน งบประมาณได้เต็มที่มากขึ้น

การแบ่งความรับผิดชอบในลักษณะดังกล่าวนี้ เชื่อว่า จะสามารถทำได้และคาดว่าจะลดปัญหาความขัดแย้งภายใน มีการแบ่งความรับผิดชอบที่ชัดเจน อาจารย์ก็ได้เล่นบทวิชาการเต็มที่ไม่ต้องมาเสียเวลากับการบริหารคน บริหารพัสดุ และอื่น ๆ โอกาสที่สร้างผลงานวิจัยก็มีมากและมีเวลาคิดค้น ประดิษฐ์สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ซึ่งจะสนองนโยบายการพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการ (Excellency) ของมหาวิทยาลัยได้มากยิ่งขึ้น

แนวคิดและมาตรการต่าง ๆ ดังที่เสนอแนะนี้น่าจะลองนำมาพิจารณาปรับใช้ได้

ประเด็นที่สี่ มุ่งเร่งรัดการจัดสวัสดิการให้แก่อาจารย์และข้าราชการในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมและดียิ่งขึ้น

ปัจจุบันมีปัญหาการขาดแคลนอาจารย์บางสาขาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยเฉพาะในต่างจังหวัด เพราะระบบราชการมีอาจารย์ขาดคนเก่ง คนดีมีฝีมือไว้ได้ระบบงานที่ดี ระบบสวัสดิการที่ดี มีอาจจูงใจให้คนเข้ามาทำงานเพราะอัตราเงินเดือนต่ำบ้าง สวัสดิการบ้านพักไม่มีบ้าง เมื่อรับหน้าที่บริหารก็มีความตั้งใจจริงที่จะพัฒนาและสร้างสรรค์สิ่งนี้ขึ้น และได้กระทำไปแล้ว โดยเสนอโครงการสวัสดิการเคหะสงเคราะห์ให้กับข้าราชการมหาวิทยาลัยในต่างจังหวัด เพื่อแก้ไขปัญหาขั้นต้นเท่าที่จะทำได้ไปก่อนและคิดว่า เมื่อกองทุนนี้ครบตามเป้าหมาย 500 ล้านบาทแล้ว คงจะช่วยแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอาจารย์และข้าราชการบางสาขาไปได้บ้าง และจะต้องคิดหาทางพัฒนาสวัสดิการด้านอื่น ๆ ต่อไปอีก เพราะผมถือว่า Low quality and Morale of Staff เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องแก้ไขในการปฏิบัติงาน

ประเด็นที่ห้า มุ่งเน้นการขยายโอกาสและสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มากขึ้น

ในปัจจุบันทบวงมหาวิทยาลัยมีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในสังกัดรวม 43 แห่ง และจะมีมหาวิทยาลัยเกิดขึ้นในปี 2533 อีก 4 แห่ง (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยนเรศวร) การรับนักศึกษาใหม่ในแต่ละปีจะเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในช่วงของแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) จะมีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและเทียบเท่า (ม.6 และ ปวช.) รวมกันและสำเร็จเฉลี่ยประมาณปีละ 350,000 คน การอุดมศึกษาของเราคงจะต้องมาพิจารณาใคร่ครวญให้ดีกว่า จะสามารถรับนักศึกษาได้มากน้อยเพียงใด นักศึกษาที่รับเข้ามีการกระจายโอกาสเข้าศึกษาต่ออย่างเสมอภาคหรือไม่ ผมยินดีที่ได้ทราบข่าวที่มหา-

วิทยาลัย/สถาบันต่าง ๆ มีโครงการสอบคัดเลือกด้วยระบบโควตา โดยพิจารณาจากนักเรียนที่อยู่ในภูมิลำเนาที่มหาวิทยาลัยตั้งอยู่เป็นหลัก โครงการรับนักศึกษาที่มีความสามารถเฉพาะทาง เช่น กีฬา ดนตรี ศิลปกรรม และอื่น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีและจะได้ช่วยให้จำนวนนักศึกษากระจายไปตามภูมิภาคและฐานะอาชีพได้กว้างขวางขึ้น การกระจายที่ตั้งของมหาวิทยาลัยไปในต่างจังหวัดนั้น แม้จะมีปัญหาด้านการขาดแคลนครูบาอาจารย์อยู่บ้างแต่ก็ได้ประโยชน์กับชุมชน กับท้องถิ่นและสร้างความเจริญด้านอื่น ๆ ด้วย สำหรับมหาวิทยาลัยระบบเปิดนั้นจากตัวเลขข้อมูลที่ผ่านมาปรากฏว่ามีนักศึกษาจากทุกภาคเข้าศึกษาต่อ ในอัตราส่วนที่ดีคือ ประมาณร้อยละ 40 อยู่ส่วนกลางและร้อยละ 60 อยู่ต่างจังหวัด อย่างไรก็ตามอัตราการเข้าศึกษาต่อนี้จะดีขึ้นถ้ามีการประสานงานกันตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพราะมีเด็กที่เรียนดีส่วนหนึ่งออกไปในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 (ป.6) แล้วฐานะการเงินไม่ดีก็ไม่สามารถเรียนได้ทั้ง ๆ ที่เขามีความสามารถทางสติปัญญาสูง ซึ่งก็เป็นที่น่าเสียดายที่เขาพลาดโอกาสโดยที่ฝ่ายอุดมศึกษาไม่มีโอกาสช่วยเหลือได้เลย ซึ่งเรื่องนี้ถ้าเราทำจริงจังก็น่าจะได้ข้างเฟือกอีกมาก ทราบว่ามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังดำเนินการเรื่องนี้อยู่แต่อยากให้มีมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ลองพิจารณาดูบ้าง โดยใช้วิธีการ เลี้ยงและหล่อหลอมมาตั้งแต่ระดับต้นแทนที่จะมาดูมาเลือกเอาเฉพาะตอนชั้นมัธยมปลาย (ม.6) จุดเดียว โครงการลักษณะนี้ถ้ามหาวิทยาลัยทำได้และกว้างขวาง ก็จะช่วยให้กระจายโอกาสไปสู่ระดับล่าง คือ เกษตรกร ผู้อยู่ในต่างจังหวัด ซึ่งเป็นฐานในการสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศได้อีกทางหนึ่ง

ประเด็นที่หก สถาบันอุดมศึกษาควรมีนโยบายการพึ่งพาตนเองให้มากขึ้น

นโยบายในข้อนี้ถ้าเราจะมีโครงการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้เจริญรุดหน้าทั้งด้านกายภาพ วิชาการ และบุคลากร การพึ่งพาเฉพาะงบประมาณแผ่นดินอาจมีขอบเขตที่จำกัดและช้ากว่าปกติ มหาวิทยาลัยในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของเรามีนักคิด นักค้น นักวิจัยอะไร

มากมาย อยากจะทำสิ่งโน้น สิ่งนี้และสิ่งเหล่านั้นล้วนแล้วแต่เป็นประโยชน์ เป็นรูปธรรม ที่ปฏิบัติได้ แต่ถ้าหากเราแต่งงบประมาณแผ่นดินจากรัฐบาลก็ไม่พอ เพราะแนวโน้มการขยายการศึกษาของประเทศคงจะเน้นการศึกษาภาคบังคับให้ต่อเนื่องจนถึง ม.3 และระยะต่อไปเป็น ม.6 ซึ่งถ้าเป็นดังนั้นการลงทุนพัฒนาการศึกษาระดับประถมศึกษา-มัธยมศึกษาคงจะใช้เงินมากเป็นพิเศษ ในส่วนของระดับอุดมศึกษาผมก็คาดว่าจะใช้เงินประมาณร้อยละ 15 ของงบประมาณการศึกษาทั้งหมด ดังนั้น ถ้าเราจะทำโครงการที่วางแผนกันไว้ให้บรรลุผล ก็จะต้องช่วยกันระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้จ่ายให้มากขึ้น เช่น การเพิ่มค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงต่าง ๆ การจัดการด้านธุรกิจในทรัพย์สิน การให้บริการด้านการสอน การฝึกอบรมหลักสูตรประเภทต่าง ๆ การบริการด้านการวิจัย ผมเองคิดว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยต่อไปนี้จะต้องเล่นหลายบทบาทและหลายรูปแบบประเภทที่หนึ่งเป็นนักวิชาการอย่างเดียวก็ไม่รอด เพราะเกรงอย่างโน้นอย่างนี้ไปหมด คนที่เป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยทุกระดับในอนาคตเราคงจะต้องพิจารณาคุณสมบัติให้เหมาะสม จึงจะทำเรื่องนี้ได้สำเร็จจึงใคร่ขอฝากที่ประชุมอธิการบดีไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ประเด็นที่เจ็ด ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนและหน่วยงานภายนอกให้กว้างขวางมากขึ้น

เนื่องจากมหาวิทยาลัยเป็นองค์กรหนึ่งในสังคม เราคงอยู่ในสังคมโดดเดี่ยวไม่ได้ แต่ต้องอยู่อย่างพึ่งอาศัยสังคมทั้ง 2 ฝ่าย คือ มีทั้งให้และทั้งรับไปพร้อม ๆ กัน สมัยก่อน ๆ เมื่อประมาณ 15 ปีที่ผ่านมาใคร ๆ ก็บอกว่ามหาวิทยาลัยคือหอคอยงาช้าง (สูงกว่าสังคมไม่เข้าถึงสังคม) แต่ในระยะแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 4 เป็นต้นมา ความคิดและผลงานนี้ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไป และนำมาสู่ยุคความร่วมมือมากขึ้นทุกรูปแบบ ทั้งในด้านการบริหารและวิชาการ เช่น มีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย มีการร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชนและหน่วยงานภายนอกในการจัดการศึกษา การฝึกอบรม การวิจัยและอื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัยกับมหาวิทยาลัยเวอร์ตัน (สหรัฐอเมริกา) โครงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำระหว่างมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กับบริษัทในเครือเจริญโภคภัณฑ์ โครงการพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กับกรมที่ดิน ธนาคารกรุงเทพฯ กรมตำรวจ และหน่วยงานอื่น ๆ ตัวอย่างที่ยกมาแสดงให้เห็นนี้เป็นเพียงหนึ่งในหลาย ๆ โครงการ/กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ กำลังกระทำอยู่ อยากจะเห็นมากกว่านี้และกว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะระหว่างสถาบันอุดมศึกษาด้วยกันเอง ทั้งรัฐบาลและเอกชน หรือระหว่างภาคธุรกิจเอกชน

ทรัพยากรหลายอย่างในบ้านเรายังไม่ถูกนำมาใช้อย่างเต็มที่ ข้าราชการของประเทศใกล้ ๆ บ้านเรา เช่น สิงคโปร์ เกาหลี มีการทำงานที่หนักกว่าเรามาก และก็ส่งผลให้เศรษฐกิจและรายได้ของประชาชนในประเทศนั้น ๆ ดีกว่าเรา เขามีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และคุ้มค่า เคยเห็นการใช้ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ บางมหาวิทยาลัยขาดการบริหารการใช้งานครุภัณฑ์ การบริหารบุคคลก็เช่นกัน บางมหาวิทยาลัยมีอัตราว่างมาก ทบวงมหาวิทยาลัยขอให้เกลี้ยอัตรากันเสียก่อนจะได้มีเหตุผลในการขออัตราใหม่ ก็ยังทำกันไม่ได้ลงตัว และเป็นปัญหาการขาดแคลนอาจารย์ในบางคณะ ล้นอยู่ในบางคณะ บางภาควิชา ฉะนั้น จึงขอฝากเรื่องนี้ขอให้ช่วยกันใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่ากับการจัดหามาและการมีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ถ้าเรามีการตรวจสอบและประเมินทรัพยากรที่เรามีอยู่แล้ว และวางแผนการใช้ให้คุ้มค่า หากทางร่วมมือกันใช้ประโยชน์ ไม่อยากให้เกิดว่าอุปกรณ์ชิ้นนี้ ห้องเรียน ห้อง Lab ของคณะนี้ใครจะมาขอใช้ไม่ได้เดี่ยวเสียหาย ชำรุด ผลสุดท้ายต่างฝ่ายก็ต่างขอกันเรื่อยไป

ประเด็นที่แปด การขยายงานการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท-เอก) ให้มากขึ้น ในช่วงเวลาที่ผ่านมามี มหาวิทยาลัยของเราได้รับ

ความร่วมมือในการผลิตครูอาจารย์ให้มีคุณภาพสูงขึ้น และเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านต่าง ๆ มากพอสมควร เมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่น ๆ ขณะนี้หน่วยงานต่าง ๆ ต้องการพัฒนาบุคลากรที่กำลังปฏิบัติงานให้มีความรู้สูงขึ้น ในระดับปริญญาโท-เอก ดังจะเห็นได้จากปริมาณความต้องการ ความสนใจที่จะศึกษาต่อระดับนี้มากขึ้นทุกปี และเท่าที่เปิดสอนอยู่ขณะนี้ไม่เพียงพอ คือ เราทำได้ประมาณ 1 ใน 30 คนโดยเฉลี่ย ผมเห็นว่าเมื่อ Demand มากกว่า Supply เช่นนี้ ทำไมเราไม่ขยายโครงการบัณฑิตศึกษา รับผิดชอบโอกาสที่พัฒนาและขยายงานระดับบัณฑิตศึกษาให้มากขึ้น บางแห่งอาจจะมีปัญหาขาดแคลนบุคลากรหรืออาจารย์ผู้สอนบางสาขา แต่มีอาจารย์บางสาขามาก ก็อาจหาความร่วมมือกันพยายามหาทางจัดอาจารย์ร่วมกัน ใช้วิธีการระดมทรัพยากรต่างสถาบัน (Pull Resources) มาช่วยกัน ผมเชื่อว่าจะประสบผลสำเร็จและเรียกว่าต่างคนต่างจัดทำเอง และค่าใช้จ่ายที่เก็บจากการจัดการศึกษาระดับนี้จะมีรายได้ต่อหัวมากกว่าระดับปริญญาตรีด้วย อาจารย์ก็ได้ค้นคว้าวิจัยมากขึ้นซึ่งจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์รวมของความรู้ที่เรียกว่า Body of Knowledge หรือที่เรียกว่า คลังสมอง (Intelligence Bank) ได้

นโยบายดังกล่าวทั้ง 8 ข้อนี้อาจจะเพิ่มมากกว่าที่เคยพูดไว้บ้าง เพราะสภาพสังคมแวดล้อมเปลี่ยนไป ดังนั้น นโยบายที่ตึงต้องปรับได้ตลอดเวลาตามข้อเท็จจริงของสังคม ไม่อยากจะพูดนโยบายที่อมตะคือดินไม้ได้หรือเรียกว่า Static Policy แต่อยากจะเน้นนโยบายที่ยืดหยุ่นกับสถานการณ์ที่เป็นจริงคือ Dynamics Policy มากกว่า

ซึ่งนโยบายที่พูดมาทั้งหมดนี้ คงจะใช้เป็นแนวทางในการบริหารมหาวิทยาลัยในระยะต่อไปได้โดยเฉพาะในช่วงเวลาตั้งแต่นี้เป็นต้นไป

ปลัดทบวงให้แนวคิดทั่วไป

เกี่ยวกับการบริหาร

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้จัดทำรายงานการประชุมสัมมนาเรื่อง “การบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา” ซึ่งจัดในช่วงวันที่ 1-5 กันยายน 2532 ทั้งนี้เพื่อให้ผู้บริหารและบุคลากรทางด้านกิจการ นิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษา ได้รับความรู้และร่วมกันเสนอแนวคิดด้านการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาดำเนินการพัฒนาปรับปรุงงานกิจการนิสิตฯ ในภาระหน้าที่ให้บังเกิดผลดีต่อไป

ในการจัดทำรายงานดังกล่าว ทบวงฯ ได้ประมวลข้อสรุปสาระสำคัญของการบรรยายการประชุมกลุ่มข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ของการสัมมนาไว้ด้วย ซึ่งจะขอนำเสนอสรุปคำบรรยายของศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ในหัวข้อ “แนวความคิดทั่วไปเกี่ยวกับการบริหาร” ดังนี้

การบริหารงานมีองค์ประกอบอยู่ 3 ส่วน ที่จะต้องวิเคราะห์ห่ออกมาให้ชัดเจนจึงจะบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วนนั้น มีดังนี้-

1. ความรู้ ความเข้าใจในลักษณะและขอบเขตของงานที่เราจะบริหาร (มิติทางด้านมโนเมต) คือสิ่งที่เราเข้าใจและสิ่งที่เรามองเห็นขอบเขตลักษณะของงานที่เราจะบริหาร เนื่องจากการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นการบริหารเฉพาะด้าน ที่มีส่วนสัมพันธ์กับการบริหารมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นหน่วยงานในทุก ๆ ด้านด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ เราจะจะต้องมองเรื่องของการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในเชิงความสัมพันธ์

กับการบริหารงานโดยทั่วไปด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยด้วย จึงจะทำให้การบริหารงานด้านนี้ประสานสัมพันธ์และในขณะเดียวกันก็สามารถที่จะบริหารไปได้ตามวัตถุประสงค์และภารกิจของงานเฉพาะด้านด้วย และต้องพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษานั้นเป็นสถาบันทางสังคมที่มีลักษณะเป็นชุมชนวิชา ก็คือแหล่งรวมหรือศูนย์รวมของวิทยาการด้านต่าง ๆ และถ้าหากว่ามองในเชิงภารกิจ สถาบันทางวิชาการ เช่น มหาวิทยาลัยก็มีภารกิจทางด้านการสอนเพื่อการผลิตและพัฒนาบุคคล การวิจัย บริการทางวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งในภารกิจสำคัญ 4 ด้านนี้จะต้องพิจารณาด้วยว่างานกิจการนิสิตนักศึกษาสัมพันธ์กับภารกิจใดของมหาวิทยาลัยเป็นหลัก ซึ่งถ้าจะว่ากันไปแล้วก็ไปเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับภารกิจทุกด้าน เพียงแต่ว่างานด้านนี้อาจจะไปเสริมภารกิจบางด้านในค่าน้ำหนักที่มากกว่าบางด้าน ถ้าเรามองความสัมพันธ์นี้ออก ก็จะรู้ว่าถ้ามองภาพรวมของมหาวิทยาลัย แล้วเอาภาพเฉพาะในส่วนที่เราเกี่ยวข้อง คือกิจการนิสิตนักศึกษาไปมองเชิงความสัมพันธ์กับภาพรวม เราจะมองเห็นได้ว่างานที่เรามีส่วนบริหารและรับผิดชอบนั้นอยู่ตรงไหนในภาพรวม ซึ่งจะมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับภาพรวมในเชิงภารกิจ ในเชิงขององค์ประกอบของมหาวิทยาลัยตรงไหน ในส่วนนี้ผมเข้าใจว่าถ้าเรามองในแง่ของการที่ใครคือกลุ่มเป้าหมายที่เราจะต้องให้บริการแล้วจะเห็นชัดเจน กลุ่มเป้าหมายที่เราจะต้องให้บริการเป็นกลุ่มหลัก คือนิสิตนักศึกษา ปัญหาที่มีว่าผู้ให้บริการแก่นิสิตศึกษานี้จริง ๆ แล้วมีหลายด้านและต่างก็ให้บริการแก่นิสิตนักศึกษา เช่น ทางด้านการบริหารงานวิชาการ ซึ่งจะรับผิดชอบทางด้านการสอน การวิจัย หรือบริการทางวิชาการเป็นหลัก นอกเหนือจากการให้บริการไปสู่วงกว้าง คือหน่วยงานและบุคคลภายนอกแล้ว กลุ่มหลักที่สุดก็มักจะเป็นการให้บริการแก่นิสิตนักศึกษา เพียงแต่ว่าบริการส่วนนั้นเรามักจะจำกัดขอบเขตว่าเป็นบริการในหลักสูตรบ้างตามหลักสูตรบ้างแล้วแต่จะเรียก และเนื่องจากการที่จะพัฒนาคนให้เป็นบัณฑิตที่มีพัฒนาการโดยสมบูรณ์รอบด้าน ทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม จิตใจ

ร่างกาย ลำพังแต่บริการที่ให้เป็นเชิงวิชาการอย่างเดียวจะไม่ช่วยให้คนเกิดพัฒนาการที่สมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องมีส่วนที่เป็นส่วนเสริม หรือส่วนประกอบที่เกื้อกูลกันในส่วนที่มักจะเรียกกันในภาษาการศึกษาว่าเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือเรียกในวงกว้างในงานที่เราเกี่ยวข้องว่าเป็นงานกิจการนิสิตนักศึกษาเหตุที่ผมได้กล่าวว่าเป็นส่วนที่เรารับผิดชอบเป็นภาพเฉพาะในงานกิจการนิสิตนักศึกษานั้น จริง ๆ แล้วมันเป็นส่วนของพัฒนาการให้นิสิตนักศึกษาเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ และมีคุณค่าไม่น้อยไปกว่าการที่จะพัฒนาให้เขาเป็นนักวิชาการหรือนักวิชาชีพที่เก่งกล้าสามารถ แต่ถ้าวัดดูประสงค์หรืออุดมการณ์ของมหาวิทยาลัย ต้องการจะผลิตและพัฒนาคนให้เป็นคนที่มีพัฒนาการทุกด้านในส่วนที่เราจะต้องรับผิดชอบนั้นควรจะอยู่ตรงไหน จริง ๆ แล้วงานด้านกิจการนิสิตศึกษาก็คงไม่พ้นที่จะต้องเกี่ยวข้องกับงานองค์การและกิจการนิสิตนักศึกษา ซึ่งงานส่วนนั้นเป็นงานที่มุ่งเสริมที่จะให้นิสิตนักศึกษารู้จักการทำงานร่วมกัน ในลักษณะที่มุ่งพัฒนาความเป็นผู้นำ ความเป็นผู้ตาม และให้ประสบการณ์ในการที่จะทดลองทำงานในเรื่องที่ถนัดและสนใจร่วมกัน เพื่อจะเรียนรู้วิธีการทำงานตามระบอบประชาธิปไตย จึงได้จัดให้มีองค์การนักศึกษาในรูปสโมสร ในรูปสภานิสิตนักศึกษาเป็นต้น เพื่อให้เขาได้มีการทดลองบทบาทนี้ก่อนที่จะจบการศึกษาเพื่อออกไปดำเนินชีวิตในสังคม ในส่วนกิจกรรมหลายรูปแบบที่ทำ ไม่ว่าจะเป็นกีฬา ศิลปวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์หรือด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความถนัด ความสนใจ ซึ่งเป็นเรื่องของการเสริมประสบการณ์ที่จะทำให้ นิสิตนักศึกษาได้ใช้เวลาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยพัฒนาตนเองให้สมบูรณ์ขึ้น

ในส่วนที่เราต้องการจะให้นิสิตนักศึกษาเมื่อได้เข้ามาอยู่ในมหาวิทยาลัยแล้วก็เหมือนกับคนที่เข้ามาอยู่ในชุมชน ทำอย่างไรจึงจะทำให้เขามีวิถีชีวิตและการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย เป็นวิถีชีวิตที่ดีมีคุณภาพ และมีคุณค่าที่ปกติสุข ซึ่งอยู่ร่วมกันโดยสันติสุขได้ในลักษณะนี้งานทางด้านบริการนักศึกษาและสวัสดิการนักศึกษาจึงจำเป็นเพื่อจะเสริมให้การใช้ชีวิตของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยดำเนินไปโดยมีปัญหาน้อยที่สุด

และอยู่ร่วมกันทำกิจกรรมร่วมกันโดยมีความสงบสุขมากที่สุด เพราะฉะนั้นขอบเขตของงานบริการ หรืองานกิจการนิสิตนักศึกษา ถ้ามองในแนวนั้นก็จะเห็นว่าเป็นขอบเขตที่เน้นกลุ่มเป้าหมายหลักคือ นิสิตนักศึกษาเป็นสำคัญ และเป็นบริการที่เสริมเติมเต็มรวมทั้งเชื่อมโยงกับบริการด้านอื่น ๆ ซึ่งมีส่วนงานอื่นและบุคลากรกลุ่มอื่นเป็นผู้ให้บริการ ซึ่งถ้าหากมีการอภิปราย หรือประชุมสัมมนา โดยวิทยากรท่านอื่นหรือบุคลากรกลุ่มอื่นแล้วงานของเราจะไม่ใช่งานที่โดดเดี่ยว แต่เป็นงานที่เป็นส่วนหนึ่งของงานส่วนรวมของมหาวิทยาลัย และถ้าทุกฝ่ายมองว่าเป็นกระบวนการต่อเนื่องและเป็นกิจกรรมร่วมที่ไปสู่เป้าหมายเดียวกันคือต้องการพัฒนาบัณฑิตให้เป็นคนที่มีพัฒนาการสมบูรณ์รอบด้าน ซึ่งต้องเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องช่วยกันทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

ปัญหาในขณะนี้คือ คนมักจะมองงานของตนส่วนของตนเฉพาะส่วนแล้วมีความรู้สึกว่านอกเหนือจากนี้แล้วไม่ใช่หน้าที่ จึงต้องเผชิญกับปัญหามากในวงการมหาวิทยาลัย ในการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา จะหาอาจารย์ที่มีความตระหนักสำนึกว่าเรื่องงานกิจการนิสิตนักศึกษานั้น ความจริงแล้วเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นหน้าที่ของอาจารย์และจำเป็นที่อาจารย์จะต้องเข้ามาร่วมเข้ามาทำโดยมีกลุ่มบุคลากรที่ทำหน้าที่อื่นสนับสนุนและเข้าร่วมงานด้วยนี้ค่อนข้างยาก โดยเฉพาะคนที่เข้าใจทุ่มเท เห็นประโยชน์ และทำงานโดยเห็นว่าเรื่องนี้เป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำต่อเนื่องกับกิจกรรมอื่น และนำไปสู่กลุ่มเป้าหมายเดียวกันคือนิสิตนักศึกษา ไปสู่วัตถุประสงค์เดียวกัน คือการพัฒนาบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์รอบด้านโดยให้เขาเป็นทั้ง MANPOWER หรือคนซึ่งเป็นกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถจะไปประกอบวิชาชีพ และเป็นทั้ง MANHOOD คือเป็นคนโดยสมบูรณ์ในลักษณะที่ได้รับการเสริมเติมเต็มในช่วงที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในพัฒนาการรอบด้าน อันนี้เป็นองค์ประกอบหนึ่ง ซึ่งถ้ามีทัศนะนั้นอยู่แล้ว จะสามารถบริหารกิจการนี้ในลักษณะที่มองเห็นภาพรวมและภาพเฉพาะ โดยรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไรและจะนำไปสู่อะไร

2. ทักษะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Skill)
ในงานกิจการนิสิตนักศึกษา เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายคือ

คนส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัย คือกลุ่มนิสิตนักศึกษา และเนื่องจากการที่จะบริการตามลำพังนั้น กระทำไม่ได้ จำเป็นต้องร่วมมือประสานงานกับหน่วยอื่น และบุคลากรด้านอื่น และโดยเฉพาะต้องร่วมมือประสานงานกับนิสิตนักศึกษาซึ่งโดยสภาพเขาไม่ใช่ข้าราชการ แต่เป็นทั้งผู้รับบริการ ผู้ร่วมให้บริการและผู้ดำเนินการบริการด้วยเพราะฉะนั้น ถ้าหากไม่สามารถที่จะทำงานกับคนจะมหาวังผลของงานคงจะยาก เพราะงานของเราต้องเกี่ยวข้องกับคนทั้งในส่วนของผู้ที่ต้องทำงานกับเรา และผู้ที่จะต้องรับบริการจากเรา ซึ่งเป็นงานที่ต้องสัมผัสสัมพันธ์กับคนมากที่สุด ทั้งภายในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายและบางเรื่อง บางโอกาสกับภายนอกมหาวิทยาลัยด้วย เพราะฉะนั้นองค์ประกอบส่วนนี้จึงต้องมีวิทยากรมาพูดมาทำความเข้าใจในเรื่องนี้เป็นการเฉพาะ โดยใช้เวลาและค่าน้ำหนักที่มาก แต่ขอให้คิดว่าเรื่องมนุษยสัมพันธ์ที่เราจะพูดกันนั้นจะต้องพูดในเชิงความสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายที่เราให้บริการ ซึ่งลักษณะอันนี้เราจะต้องเข้าใจนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างดี เพราะเป็นคนที่อยู่ในวัยหนุ่มสาว ซึ่งมีความรู้สึกที่อิสระรุนแรง ใฝ่หาและอยากจะเป็นตัวของตัวเอง เพราะฉะนั้นบางโอกาสจะมีลักษณะความแตกต่างเชิงทัศนคติบางอย่างที่อาจจะมีความว่างระหว่างวัย ช่องว่างในการสื่อสารเกิดขึ้น และเกิดได้ง่ายมาก เพราะฉะนั้นการเน้นเรื่องทักษะมนุษยสัมพันธ์คงจะเน้นในลักษณะทั่วไปอย่างเดียวไม่พอ แต่คงจะต้องมองเข้าหากลุ่มที่เราจะเกี่ยวข้องด้วยและต้องเข้าใจเขา ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก

3. ทักษะทางเทคนิควิธีการ (Technical Skill)

ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

— เทคนิควิธีการทั่วไป เมื่อใครก็ตามเข้ามาเกี่ยวข้องกับการบริหารงานใด ๆ อาจจะมีเทคนิควิธีการทั่วไปที่สามารถจะประยุกต์มาใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ ซึ่งถ้ามองในภาพกว้างคนที่อยู่ในระดับบริหารก็จะกล่าวถึงความจริงแล้วถ้ารู้หลักบริหารทั่วไป การบริหารงานต่าง ๆ แล้วก็มีส่วนหนึ่งที่ใช้ร่วมกันได้ แต่เพียงเท่านั้นไม่พอเพราะส่วนที่จำเป็นคือต้องมีการพัฒนาขึ้นเป็นทักษะในเชิงเทคนิควิธีการเฉพาะ ยิ่งการบริหารเฉพาะด้านมากเท่าไร เทคนิควิธีการเฉพาะย่อมต้องมี และ

ไม่สามารถที่จะใช้ร่วมกับคนอื่นได้เสมอไป เช่น ในกรณีของมหาวิทยาลัย ในส่วนการบริหารงานกิจการนิสิตศึกษานั้นมีบริการทางด้านการให้คำแนะนำปรึกษา แนะนำอาชีพ ซึ่งกำลังก้าวเข้าไปสู่เรื่องเทคนิควิธีการเฉพาะ ในมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ถือว่าเป็นเทคนิคเฉพาะที่ถ้าทำได้ต้องมีการศึกษาอบรมมากพอ บางแห่งจำเป็นต้องมีการออกไปอนุญาตกันเลยทีเดียว ถ้าไม่มีใบอนุญาตจะไปทำหน้าที่นั้นไม่ได้ สำหรับในงานกิจการนิสิตศึกษานั้นในบ้านเรายังไม่ได้ทำกันอย่างจริงจังในเรื่องของใบอนุญาตจะมีก็เฉพาะบางแห่ง ที่มีนักจิตวิทยา นักแนะแนวเข้ามาทำการเฉพาะ ซึ่งในส่วนนี้จะสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ และมีความต้องการเทคนิควิธีการเป็นการเฉพาะมาก เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและนิสิตศึกษามีปัญหาการปรับตัวตามสังคมค่อนข้างจะมาก ซึ่งทำให้มีเรื่องความขัดแย้งเชิงค่านิยมเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นในลักษณะทำนองนี้ถ้านิสิตนักศึกษาไม่มีที่พึ่งภายในมหาวิทยาลัย ก็จะเป็นแหล่งให้คำแนะนำปรึกษาหารือ หรือช่วยให้เขาสามารถเลือกกำหนดวิถีชีวิตได้ดีแล้ว นิสิตนักศึกษาที่จำเป็นต้องไปหาที่พึ่งทางอื่นหรือพึ่งกันเอง ซึ่งมีผลทำให้เกิดการชักชวนกันไปในทางที่ผิด ในทางที่ไม่สมควรได้

แม้แต่เรื่องของกิจกรรมนิสิตศึกษาด้านอื่น เช่น ด้านองค์กรและกิจกรรมที่ดีด้านการบริการ สวัสดิการ เป็นต้น ก็จำเป็นที่จะต้องมีความรู้วิธีการ เพื่อการจัดการให้ การทำ เป็นส่วนของการบริหารอยู่ไม่น้อย เช่น เรื่องการบริหารหอพัก ต้องมีระบบการบริหารหอพักที่ดีพอ เพื่อให้เป็นแหล่งที่ไว้วิถีชีวิตที่ดี มีระเบียบ เป็นแหล่งที่จะให้การศึกษาอบรมในเรื่องมารยาท เป็นแหล่งเสริมวิชาการอีกรูปหนึ่ง เป็นการขยายขอบเขตงานวิชาการจากชั้นเรียนไปสู่ที่พัก

ดังนั้นเกือบจะทุกเรื่อง จำเป็นที่จะต้องการ บริหารที่มี เทคนิควิธีการ ที่เข้าถึงเรื่องเหล่านั้น ให้บริการในขอบเขตของเราเกือบทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นถ้าเราเอาองค์ประกอบทั้ง 3 นั้นมาเป็นฐานในเรื่องการบริหารงานกิจการนิสิตนักศึกษา ก็จะมีแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ดังนี้-

แนวคิดแรก ที่น่าจะวิเคราะห์คือ

1. ในเรื่องความรู้ความเข้าใจ ขอบเขตของงาน กิจกรรมนิสิตนักศึกษาสัมพันธ์กับงานอื่นเพียงใด มีส่วนไปสัมพันธ์กับภารกิจหลักอย่างไร และมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกันกับภารกิจอื่นตรงไหน

2. เนื่องจากงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นงานที่ต้องทำกับคนหมู่มาก คือกลุ่มนิสิตนักศึกษา ดังนั้นเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะเชิงมนุษยสัมพันธ์ทั่วไป และความเข้าใจกลุ่มเฉพาะจะเป็นเรื่องสำคัญมาก

3. ด้านเทคนิควิธีการ ที่เราจะให้บริการเฉพาะด้าน เฉพาะเรื่องที่อยู่ในขอบเขตของงานบริการนิสิตนักศึกษานั้น คงจะต้องมีการพัฒนาเทคนิควิธีการเฉพาะ การบริหารจึงจะดำเนินไปสู่เป้าหมายที่สำคัญได้ดีที่สุด

แนวคิดที่สอง คือ ในแง่ของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ซึ่งเป็นงานบริการชนิดหนึ่ง ความสำเร็จหรือไม่สำเร็จของงาน อยู่ที่ว่าเราบริการได้ดีแค่ไหน ฉะนั้นต้องยึดถือหลักที่ว่าบริการคืองานของเรา โดยต้องมีจุดมุ่งหมายที่ว่า ทำอย่างไรจะทำให้งานบริการเกิดความพึงพอใจกับผู้รับบริการให้มากที่สุด

แนวคิดที่สาม เรื่องการบริหาร หรือการจัดการ ถ้าหากจะรู้เฉพาะเรื่องหลักการบริหาร หรือกระบวนการบริหาร ซึ่งสามารถที่จะประยุกต์ไปใช้งานได้ แต่การรู้แค่นั้นยังไม่พอ เพราะการบริหารเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องรู้หลักการบริหาร และต้องมีศิลปะในการประยุกต์ไปสู่การปฏิบัติด้วยจึงจะทำให้การบริหารหรือการจัดการสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย

แนวคิดที่สี่ เรื่องทรัพยากรการบริหาร มีหลายระบบด้วยกัน เช่น 3M 4M เป็นต้น แต่โดยหลักแล้วจะต้องมีดังนี้คือ-

1. การจัดการ (Management) รวมถึงการจัดการองค์การด้วย ในส่วนงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาก็ได้มีการจัดระบบการจัดการขึ้นมาเป็นการเฉพาะ โดยกำหนดให้มีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษา กำหนดส่วนงานระดับกองเข้าไปสนับสนุน ซึ่งมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญไม่น้อยกว่าด้านอื่น ปัญหาในเรื่องนี้จะมีแต่เพียงว่าการจัดในลักษณะดังกล่าวนี้เหมาะสมแล้วหรือยัง หรือมีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง บุคลากรสาย ข. สาย ค. โดยสาย ก. ใช้อาจารย์มาช่วยส่วนใหญ่ ในปัจจุบัน กม. ก็ได้จัดบุคลากรเข้าไปเป็น

2. กำลังคน (Manpower) ในช่วงเวลาที่ผ่านมา มีการใช้อาจารย์ดำเนินงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็น ซึ่งจะมีปัญหาในบางส่วนที่ว่าโดยปริมาณและโดยคุณภาพเหมาะสมกับงานหรือยัง เพราะเป็นทรัพยากรที่สำคัญ เป็นหัวใจของงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ในวงการมหาวิทยาลัยจะมีคำกล่าวอยู่คำหนึ่งคือ Beginning of University Development ได้แก่ Great teacher หมายถึง ถ้ามีบุคลากรที่เก่งกล้าสามารถแล้ว นั่นคือจุดเริ่มต้นของการพัฒนามหาวิทยาลัย

3. งบประมาณ (Money) งานกิจกรรมนิสิตนักศึกษา มีวิธีการที่จะสร้างปัจจัยสนับสนุนด้านการเงินในหลายรูปแบบ เช่น เงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ เงินจากการบริจาค เช่น ทุนการศึกษาในลักษณะที่ได้เป็นงบประมาณประจำ เพราะฉะนั้นถ้ามหาวิทยาลัยมีโปรแกรมที่ดีและเผยแพร่ออกไป การสนับสนุนทางด้านการนิสิตนักศึกษาจะมีเข้ามาได้อีกหลายรูปแบบ ปัจจัยด้านงบประมาณซึ่งได้ไม่เต็มที่นี้สามารถแก้ไขได้ ถ้ามีการวางแผนงานที่ดี มีโครงการและกิจกรรมที่ดี

4. วัสดุอุปกรณ์ (Material) ในระดับมหาวิทยาลัย จำเป็นมากทางด้านการศึกษา โดยเฉพาะสาขาวิทยาศาสตร์ ซึ่งจำเป็นต้องมีห้องปฏิบัติการและต้องมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น กิจกรรมกีฬามหาวิทยาลัยซึ่งต้องใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้าไปช่วย เพราะฉะนั้นปัจจัยเชิงเทคโนโลยีที่จะเข้ามาส่งเสริมสนับสนุนงานทางด้านบริหารกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ก็น่าจะต้องคิด เพราะมีหลายเรื่องในงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่ต้องการเทคโนโลยีเข้ามาสนับสนุนงาน

ท้ายที่สุดคือ เรื่องกระบวนการบริหาร โดยมีหลักของผู้บริหารคือ **POSDCORB** เป็นคำย่อของกระบวนการบริหาร 7 กระบวนการ ประกอบด้วย

1. Planning การบริหารงานใด ๆ ต้องเริ่มต้นจากการวางแผนงานที่ดี ในขณะนี้เริ่มมีการจัดทำ แผนปฏิบัติการประจำปีในหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งสามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. Organizing การจัดระบบ เพื่อให้มีหน่วย มีคน มีระบบงาน มีวิธีการรองรับ

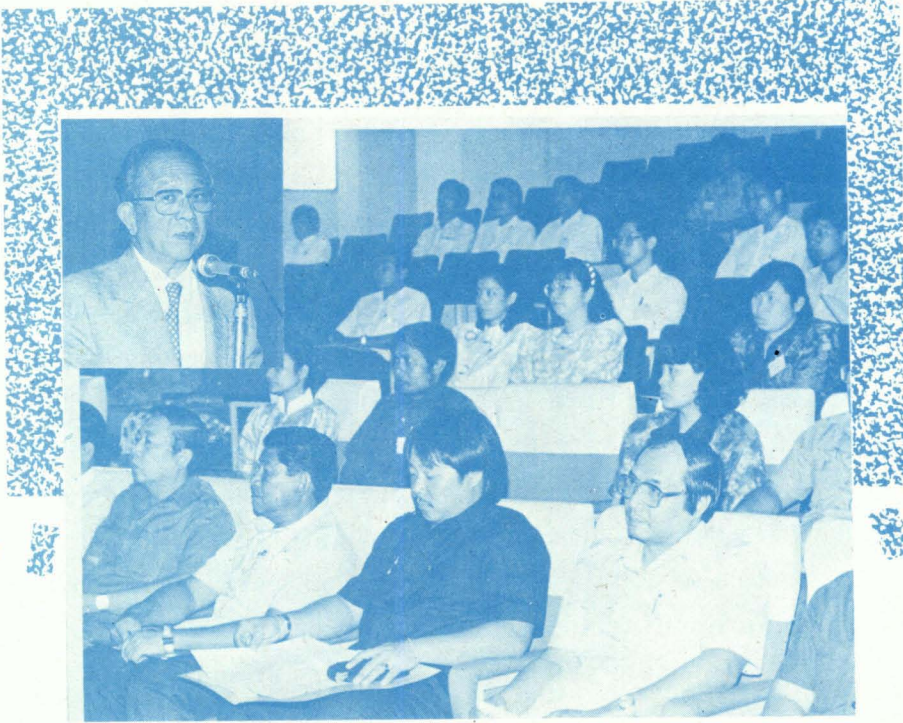
3. Staffing กำลังคน

4. Directing การกำกับควบคุมดูแล

5. Co-ordinating การประสานงาน
6. Reporting การจัดทำรายงาน การประเมิน
ติดตามผล
7. Budgeting การงบประมาณ

เพราะฉะนั้นการบริหารใด ๆ จะต้องยึดหลัก
POSDCORB และจะต้องประยุกต์เอากระบวนการ

บริหารที่ใช้ในการบริหารทั่วไปเข้าไปสู่การบริหาร
กิจการนิสิตนักศึกษาที่ขอฝากข้อคิดโดยสรุปไว้จากที่
กล่าวมาแล้วว่าเราคงจะต้องยึดมั่นว่า เรากำลังทำงาน
ที่เป็นงานบริการ ซึ่งสัมพันธ์กับกลุ่มคนส่วนใหญ่ของ
มหาวิทยาลัย โดยต้องท่องคาถาสั้น ๆ สักบทหนึ่งคือ
“จะทำงานกับคน เพื่อผลของงาน” และ “บริการคือ
งานของเรา”

นายก้าแหง สติรกุล รองปลัดทบวงมหา-
วิทยาลัย เป็นประธานเปิดการอบรมสัมมนา
ตามโครงการศึกษาเพื่อความมั่นคงของ
ชาติสำหรับอาจารย์ และข้าราชการใน
สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศที่

สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 70 คน
เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2533 ณ ห้องประชุม
คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มติที่ประชุม คณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย

ที่ประชุมคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย ครั้งที่ 2/2533 เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2533 ณ ศูนย์สารสนเทศ ทบวงมหาวิทยาลัยมีมติโดยย่อดังนี้

1. เรื่องที่ให้ความเห็นชอบ

1. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2533 และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต พ.ศ. 2533
2. แนวทางและวิธีการพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
3. การแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจในโครงการวิจัยและพัฒนาแบบทดสอบความถนัดทางแพทยศาสตร์
4. การแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาวิชาการด้านบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
5. การแต่งตั้งคณะกรรมการสร้างข้อสอบสัมฤทธิ์ผล (เพิ่มเติม)
6. การปรับปรุงคณะกรรมการในคณะกรรมการวิชาการประจำโครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว
7. การแก้ไขระเบียบว่าด้วยเงินทุน โครงการพัฒนามหาวิทยาลัย พ.ศ. 2525
8. การจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
9. การจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยศิลปากรให้ความเห็นชอบโดยมีข้อสังเกตว่าสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยศิลปากรควรขยายภารกิจการวิจัยและพัฒนาให้กว้างครอบคลุมภาคต่าง ๆ เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ

2. เรื่องที่เห็นควรนำเสนอรัฐมนตรีทบวงฯ ให้ความเห็นชอบ

1. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2532) ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเกษตร (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน สาขาวิชาดนตรีสากล และสาขาวิชาดนตรีไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2532) ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต วิชาเอกวิศวกรรมเครื่องจักรกลเกษตร และวิชาเอกวิศวกรรม หลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูป (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
5. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
6. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา วิชาเอกคอมพิวเตอร์การศึกษา (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวัสดุ (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

8. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาการสอนภาษาอังกฤษ
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของมหา-
วิทยาลัยเชียงใหม่
9. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประวัติศาสตร์
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของมหา-
วิทยาลัยเชียงใหม่
10. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาชีววิทยา
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของมหา-
วิทยาลัยขอนแก่น
11. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาส่งเสริมการเกษตร
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของมหาวิทยาลัย
ขอนแก่น
12. การขอปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรวิทยาศาสตร-
บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์
ของมหาวิทยาลัยพายัพ
13. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาการส่งเสริมสุขภาพ
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของมหา-
วิทยาลัยเชียงใหม่
14. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
(ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรม
โยธา และสาขา วิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2532) ของ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
15. หลักสูตรบัญชีบัณฑิต
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2530) ของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
16. หลักสูตรเทคโนโลยีการเกษตรบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร
(หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2534) ของสถาบัน
เทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
17. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2532) ของ
มหาวิทยาลัยศิลปากร
18. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาเทคโนโลยีการอาหาร
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2532) ของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
19. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความ
ปลอดภัย
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2532) ของ
มหาวิทยาลัยมหิดล
20. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาวิทยาศาสตร์พอลิเมอร์
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2532) ของมหา-
วิทยาลัยมหิดล
21. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาฟิสิกส์
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2532) ของ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
22. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาวิทยาศาสตร์การอาหาร
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2532) ของ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
23. ผลการพิจารณาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ของวิทยาลัย
โยนก
24. ผลการพิจารณาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
(ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาการตลาด ของ
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
25. ผลการพิจารณาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
(การประกันภัย) 5 สาขาวิชา ของวิทยาลัย
อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
26. ผลการพิจารณาการขอแก้ไขคุณสมบัติของ
ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ
บัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาการตลาด
และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของ
วิทยาลัยเกษมบัณฑิต
27. ผลการพิจารณาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

- สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด ของวิทยาลัยเซนต์จอห์น
28. ผลการพิจารณาการขอแก้ไขชื่อปริญญา และอักษรย่อของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี) เป็นบัญชีบัณฑิต ของวิทยาลัยภาคกลาง
 29. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 30. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา (ต่อเนื่อง 2 ปี) หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533 ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
 31. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 32. หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาฝรั่งเศส หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 33. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 34. หลักสูตรเกสัชศาสตรบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศิลปากร (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2533)
 35. ผลการพิจารณาการขอปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
 36. ผลการพิจารณาการขอปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม
 37. ผลการพิจารณาการขอปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ของวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
 38. ผลการพิจารณาการขอปรับปรุงหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว
 39. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2532) ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
 40. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวัสดุ และสาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2532) ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 41. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 42. การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
 43. ผลการพิจารณาการขอเพิ่มวิชาพื้นความรู้หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ
 44. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การบริการโลहित (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533) ของมหาวิทยาลัยมหิดล
 45. หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลบิดามารดาและเด็ก สาขาการพยาบาลผู้ใหญ่ และสาขาการพยาบาลอนามัยชุมชน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2532) ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 46. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพันธุศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2532) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

47. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา
จุลชีววิทยา (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2533)
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
48. ผลการพิจารณาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการงานคอมพิวเตอร์
และวิศวกรรม ของวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหาร
ธุรกิจ
49. มหาวิทยาลัยพายัพปรับปรุงหลักสูตร-
ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา
และมานุษยวิทยา
50. ผลการพิจารณาการขอปรับปรุงหลักสูตร-
ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

51. ผลการพิจารณาการขอแก้ไขรหัสวิชา
การขอเพิ่มวิชาเลือกเสรีและการเพิ่มวิชา
เอกเลือกในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ของวิทยาลัยโยนก

กำหนดการประชุมคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย
ครั้งที่ 3/2533 ในวันพฤหัสบดีที่ 24 พฤษภาคม 2533
เวลา 14.00 น. ณ ศูนย์สารสนเทศ ทบวงมหาวิทยาลัย

นายพจน์ สะเพียรชัย รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
เป็นประธานมอบวุฒิบัตรแก่บัณฑิตที่ผ่านการฝึกอบรม
โครงการทดลองสาธิตการจัดฝึกอบรมบัณฑิตเข้าสู่
อาชีพอิสระธุรกิจปลายงามของมหาวิทยาลัยเกษตร-
ศาสตร์ จำนวน 3 คน เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2533 ณ
ทบวงมหาวิทยาลัย

มติที่ประชุม คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในการประชุมคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ครั้งที่ 3/2533 เมื่อวันอังคารที่ 20 มีนาคม 2533 ณ ศูนย์สารสนเทศ ทบวงมหาวิทยาลัย พอสรุปร เป็นมติของที่ประชุมได้ ดังนี้

1. เรื่องที่ให้ความเห็นชอบและนำเสนอรัฐมนตรี ทบวง

1. ให้วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ เปิดดำเนินการหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ภาคค่า สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล และสาขาวิชาวิศวกรรมโยธา ตั้งแต่ภาค 1 ปีการศึกษา 2533 เป็นต้นไป โดยมีข้อเสนอแนะให้วิทยาลัยจัดหาอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่เปิดสอนเพิ่มขึ้น และให้ครบถ้วนตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย

2. ให้มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขนเปิดดำเนินการหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ภาคค่า ตั้งแต่ภาค 1 ปีการศึกษา 2533 เป็นต้นไป

3. ให้วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ แก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม ระดับปริญญาตรี สำหรับผู้เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2533 เป็นต้นไป

4. ให้วิทยาลัยโยนก เปิดดำเนินการหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ตั้งแต่ภาค 1 ปีการศึกษา 2533 เป็นต้นไป โดยมีข้อเสนอแนะตามที่คณะกรรมการพิจารณาการขอเปิดดำเนินการฯ สาขาวิชาภาษาและวรรณคดี เสนอ

5. ให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2532 เป็นต้นไป

6. ให้วิทยาลัยหัวเฉียว เปิดดำเนินการหลักสูตรสังคมสังเคราะห์ศาสตรบัณฑิต ตั้งแต่ภาค 1 ปีการศึกษา

2533 เป็นต้นไป โดยมีข้อเสนอแนะตามที่คณะกรรมการพิจารณาการขอเปิดดำเนินการฯ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ เสนอ

7. แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา 28 (3) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ได้แก่ (1) นายกำแหง สติรกุล (2) ม.ร.ว.ทองใหญ่ ทองใหญ่ (3) นายพรชัย มาตังคสมบัติ และ (4) นางจินตนา ยูนิพันธุ์ เป็นกรรมการสภาวิทยาลัยรังสิต

8. ให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล ของมหาวิทยาลัยสยาม ตั้งแต่ปีการศึกษา 2532 เป็นต้นไป

9. แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา 28 (3) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ได้แก่ นายนิพนธ์ กินาวงศ์ และนายโกศล พลกุล เป็นกรรมการสภาวิทยาลัยบัณฑิตพิชญโลก

2. ให้ความเห็นชอบ

1. ให้แต่งตั้งคณะกรรมการประสานการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามรายชื่อที่เสนอ

2. การลาออกจากตำแหน่งอธิการวิทยาลัยศรีโสภณ ของนายทวีศ โสภณ และเห็นชอบและให้นำเสนอรัฐมนตรี ออกใบอนุญาตให้แต่งตั้ง นางสาวศศิธร โสภณ เป็นอธิการวิทยาลัยศรีโสภณ ตั้งแต่วันที่ 23 ธันวาคม 2532 เป็นต้นไป

3. การแก้ไขกฎทบวง ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2527) ตามที่สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เสนอ

3. รับทราบ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับเงินเพิ่มพิเศษที่ให้แก่อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ โดยประธานกรรมการได้ชี้แจงว่าคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติเงินเพิ่มพิเศษดังกล่าวดังนี้ เงินสมมนาคุณอาจารย์ในสาขา

วิศวกรรมศาสตร์ เดือนละ จำนวน 2,500 บาท และเงินค่าสอนพิเศษอัตราชั่วโมงละ 300 บาท สำหรับอาจารย์ที่สอนโครงการเร่งรัดการผลิตบัณฑิตวิศวกรรมศาสตร์และปิโตรเคมี ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการตกลงวิธีเบิกจ่ายกับกระทรวงการคลัง

2. ความก้าวหน้าเกี่ยวกับกองทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยประธานกรรมการได้ชี้แจงว่าขณะนี้ทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอระเบียบทบวงมหาวิทยาลัย

ว่าด้วยเงินทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้ความเห็นชอบในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติให้ชัดเจน หากระเบียบดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง ก็จะดำเนินการได้ทันในปีการศึกษา 2533 เนื่องจากขณะนี้สำนักงานประมาณได้จัดสรรเงินงบประมาณให้ทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 50 ล้านบาท แล้ว

นายทวิช กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานเปิดการอบรมโครงการพัฒนาผู้บริหาร ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ รุ่นที่ 6 ซึ่งเป็นการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีผู้เข้ารับการอบรมประกอบด้วย ผู้ประกอบการ, ผู้บริหารสถาบันและนักลงทุน รวมประมาณ 80 คน เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2533 ณ ห้องประชุมคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นายทวิช กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานมอบวุฒิบัตรแก่นักศึกษาโรงเรียนสถานฝึกอบรบวิชานำเข้า-ส่งออก รุ่นที่ 21 จำนวน 110 คน เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2533 ณ โรงแรมรอยัล ทอม.

ผล
งาน

ของสถาบันในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหิดลรับดำเนินการวิจัยตามโครงการ “การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านคุณภาพน้ำจากการก่อสร้างหลังคาโปร่งใสคลุมคลองประปา” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมภูศักดิ์ พูลเกษ รองผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการพิชวิทยาสังแวดล้อมและอาชีวอนามัย คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นผู้จัดการโครงการ

การวิจัยตามโครงการดังกล่าวเป็นการดำเนินการให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทย โดยผ่านทางศูนย์ประยุกต์และบริการวิชาการมหาวิทยาลัยมหิดลเป็นการศึกษาข้อมูลการสร้างหลังคาโปร่งใสคลุมคลองประปามีความยาวประมาณ 3 กิโลเมตร ของทางด่วนสายบางโคล่-แจ้งวัฒนะ ช่วงที่ขนานกับคลองประปา ตามมาตรการป้องกันมิให้ฝุ่นละอองและสารตะกั่วที่เกิดจากควันรถที่สัญจรไปมาบนทางด่วนช่วงดังกล่าวตกลงไปในคลองประปา และการทางพิเศษตกลงที่จะสร้างหลังคาโปร่งใสคลุมคลองประปาควบคู่ไปกับการสร้างทางด่วน และให้มีการวิจัยถึงผลกระทบเพราะหากมีผลกระทบในทางที่ทำให้เกิดความเสียหายจะได้ดำเนินการแก้ไขทันที และเพื่อให้ประชาชนของกรุงเทพมหานครได้ทราบถึงข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่มีผลโดยตรงต่อชีวิตความเป็นอยู่

โครงการศึกษาวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือในระยะที่ 1 เป็นการศึกษาจากการเก็บข้อมูลพื้นฐานก่อนการสร้างหลังคาโปร่งใส ตรวจสอบคุณภาพน้ำทางวิทยาศาสตร์อย่างละเอียด และหาปริมาณสารตะกั่วที่มีอยู่ในน้ำด้วยเพื่อไว้เปรียบเทียบกับข้อมูลในการศึกษาวิจัย ระยะต่อไป ในระยะที่ 1 นี้จะใช้เวลาประมาณ 6 เดือน ระยะที่ 2 จะเป็นการศึกษาในช่วงที่กำลังดำเนินการก่อสร้างหลังคาคลุม โดยวิเคราะห์คุณภาพน้ำและปริมาณสารตะกั่วและสารอื่น ๆ ในช่วงที่กำลังก่อสร้าง

ใช้เวลาประมาณ 12 เดือน ระยะที่ 3 เป็นการศึกษาระยะยาวประมาณ 2 ปี เพื่อติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำและปริมาณสารตะกั่ว ตลอดจนระบบนิเวศวิทยาที่อาจเปลี่ยนแปลงไปหลังการสร้างหลังคาโปร่งใสคลุม การเก็บข้อมูลจะทำอย่างรัดกุมโดยจุดหนึ่งจะเก็บข้อมูลถึง 9 ตัวอย่าง เพื่อยืนยันตัวอย่างที่ได้ซึ่งโดยปกติจะเก็บเพียง 1 ตัวอย่าง คณะผู้วิจัยกำหนดจุดเก็บตัวอย่างไว้ 6 จุด คือ จุดที่หนึ่งบริเวณบ้านบางขุน จุดที่สองบริเวณโรงกรองน้ำบางเขน จุดที่สามบริเวณเรือนจำกลางบางเขน จุดที่สี่บริเวณโรงเรียนเรวัตติ จุดที่ห้าบริเวณสถานีตำรวจดับเพลิงพญาไท จุดที่หก บริเวณอินทศ เพื่อเข้าโรงกรองน้ำสามเสนและที่จุดบางโพจะทำการหารระดับความเข้มข้นของสารตะกั่วตามที่ทางการพิเศษกำหนดจุดตรวจไว้ การเก็บตัวอย่างจะทิ้งช่วงประมาณ 2 เดือนต่อ 1 ครั้ง รวมทั้งหมด 21 ครั้ง นำมาวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำ ตะกอน พืชและสัตว์ รวมทั้งสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับพลังงานแสงแดด คุณภาพผิวน้ำ และกระแสลมควบคู่ไป

คณะผู้วิจัยได้เตรียมแนวทางแก้ไขปัญหาไว้สำหรับกรณีฉุกเฉิน หรือพบว่าการสร้างหลังคาโปร่งใสทำให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพน้ำดังนี้คือ หากพบว่าปริมาณจุลินทรีย์เกินกว่าระดับที่ตั้งไว้และเป็นสาเหตุจากหลังคาจะต้องมีการประสานงานกับการประปาเพื่อทำการปรับลดจุลินทรีย์โดยการใส่สารคลอรีน กรณีที่ค่าออกซิเจนน้อยลงในบางจุดซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ความเน่าของน้ำจะสามารถแก้ไขได้ด้วยการคำนวณระบบแอร์เรชัน เพื่อเพิ่มปริมาณออกซิเจน และหากพบว่าสาหร่ายเพิ่มขึ้นก็จะสามารถข้อนเก็บได้ในบางจุด สำหรับกรณีที่ระดับตะกั่วสูงมากขึ้น เนื่องจากการสะสมของสารตะกั่วบนหลังคาถูกชะล้างลงมา คณะผู้วิจัยจะทราบข้อมูลและสามารถเสนอแนวทางแก้ไขได้ทันที

การประชุมสัมมนา ของ ทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันในสังกัด

1 กรกฎาคม 2533

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดสัมมนาอบรมหลักสูตร "หลักและกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์สำหรับนักบริหารสมัยใหม่" รุ่นที่ 4 ณ ห้องประชุม ดิโกเนกประสงค์ชั้น 4

2-3 กรกฎาคม 2533

สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ฝึกอบรมประจำปี 2533 เรื่องจิตวิทยาเพื่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานรุ่นที่ 6 ณ ห้องประชุมชั้น 7 ดิโกเนกประสงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2-13 กรกฎาคม 2533

สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อบรมหลักสูตรการวิจัยทางส่งเสริมการเกษตร ณ สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2-27 กรกฎาคม 2533

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สัมมนาพัฒนาผู้บริหารรุ่น 64 หลักสูตร ทางเลือกระบบการให้บริการของรัฐในชนบท ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

5-8 กรกฎาคม 2533

ฝึกอบรมหลักสูตร เทคนิคการเป็นหัวหน้างาน รุ่นที่ 2 ให้กับธนาคารสหธนาคาร จำกัด ณ อาคารสัมมนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

6 กรกฎาคม 2533

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สัมมนาทางวิชาการเรื่อง เทคนิคการเขียนและการจัดพิมพ์ ณ ศูนย์การค้าฟอรัม ถนนสุขุมวิท อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

7-8 กรกฎาคม 2533

ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สัมมนาเรื่องบทบาทของประวัติศาสตร์กับการพัฒนาสังคม แนวคิด และประสบการณ์ ณ ห้องสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

7-9 กรกฎาคม 2533

ฝึกอบรมหลักสูตร ผู้ประกาศและผู้ดำเนินรายการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์สำหรับบุคคลทั่วไป ณ อาคารสัมมนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

9-11 กรกฎาคม 2533

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ฝึกอบรมหลักสูตร การเพิ่มผลงานโดยการจูงใจ รุ่นที่ 6 แก่ข้าราชการระดับ 6 หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจที่เทียบเท่าระดับหัวหน้าแผนกขึ้นไป ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

11-13 กรกฎาคม 2533

มหาวิทยาลัยมหิดลร่วมกับสมาคมพิษวิทยาแห่งประเทศไทย ประชุมเรื่อง สารเคมีที่ใช้ในการเกษตร: การ

ป้องกันและการรักษา ณ ห้องประชุมจันต์ คณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลรามธิบดี

11-14 กรกฎาคม 2533

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการผลิตกระบือและโคร่วมกับ
ศูนย์วิจัยการพัฒนานานาชาติ สัมมนานานาชาติหัวข้อ
International Workshop on Drought Animal Power
in Swamp Buffaloes ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
บางเขน

12-13 กรกฎาคม 2533

มหาวิทยาลัยศิลปากร ประชุมสัมมนาเรื่อง ภาษา
อังกฤษสำหรับวิชาชีพทางศิลปะและศิลป์ ประยุกต์ ณ
ห้องประชุมมหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ

14-15 กรกฎาคม 2533

มหาวิทยาลัยขอนแก่น อบรมเรื่อง เทคนิคการบริหาร
ณ สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น

14-15 กรกฎาคม 2533

สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์จัดอบรมสัมมนาหลักสูตร “มนุษย์สัมพันธ์
และจิตวิทยาในการทำงาน” รุ่นที่ 9 ณ ห้องประชุมชั้น 4
ตึกอเนกประสงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

16-18 กรกฎาคม 2533

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ฝึกอบรมหลักสูตร
การเพิ่มผลงานโดยการจูงใจ รุ่นที่ 7 แก่ข้าราชการระดับ
6 หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจที่เทียบเท่าระดับหัวหน้าแผนก
ขึ้นไป ณ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

16-20 กรกฎาคม 2533

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อบรมเรื่อง ศิลปะ

การพูดในที่ชุมชน ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานี

18-21 กรกฎาคม 2533

ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ ประชุมวิชาการเรื่องฟิสิกส์กับการพัฒนา
ชายฝั่งทะเลภาคใต้ ณ คณะวิทยาศาสตร์

20-21 กรกฎาคม 2533

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สัมมนาทางวิชาการ
เรื่อง เทคนิคการเขียน การพิมพ์ และการเผยแพร่ผลงาน
ทางวิชาการ ณ ศูนย์วิทยบริการ จังหวัดนครศรีธรรมราช

22-27 กรกฎาคม 2533

ฝึกอบรมหลักสูตร การเป็นวิทยากรฝึกอบรม รุ่นที่ 2
ให้กับธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ณ อาคารสัมมนา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

23 กรกฎาคม 2533

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
จัดสัมมนาและนิทรรศการเรื่อง การปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชน
ริมถนนประชาธิปไตย ณ อาคารศูนย์รวม 3 มหาวิทยาลัย
ศิลปากร วังท่าพระ

23-25 กรกฎาคม 2533

ฝึกอบรมหลักสูตร ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาอาชีพ
รุ่นที่ 2 ให้กับธนาคารกสิกรไทย จำกัด ณ อาคารสัมมนา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

23-24 กรกฎาคม 2533

มหาวิทยาลัยศิลปากร ประชุมเพื่อเชิดชูพระเกียรติยศ
สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ณ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร วังท่าพระ

23-25 กรกฎาคม 2533

คณะกรรมการช่างานศึกษาประสิทธิภาพและอันตรายของการใช้ยา มหาวิทยาลัยมหิดล และบริษัท GLAXO ประเทศไทย ประชุมปฏิบัติการเรื่อง Clinical Trials Methodology ณ โรงแรมริเจนท์ชะอำ เพชรบุรี

23-25 กรกฎาคม 2533

ภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น อบรมระยะสั้น กุมารเวชศาสตร์สำหรับเวชปฏิบัติทั่วไป ครั้งที่ 3 เรื่อง ภาวะฉุกเฉินในผู้ป่วยเด็ก ณ คณะแพทยศาสตร์

23-27 กรกฎาคม 2533

สำนักเสริมศึกษาและบริการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดอบรมหลักสูตร "ศิลปการบริหารและการบังคับบัญชาของนักบริหาร" รุ่นที่ 12 ณ ห้องประชุมตึกอเนกประสงค์ ชั้น 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

24-27 กรกฎาคม 2533**24-27 กรกฎาคม 2533**

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การจัดทำสารสังเขป รุ่นที่ 4 ณ สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

25-กรกฎาคม-30 กันยายน 2533

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รับผิดชอบ ป.4 อบรมหลักสูตร "เสริมศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต : พื้นฐานสำหรับประชาชน" รุ่นที่ 10 ณ ห้องบรรยาย ร.103 ตึกคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

26-27 กรกฎาคม 2533

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จัดอบรมวิชาการเรื่อง ปัญหาทางอายุรศาสตร์ที่พบบ่อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ คณะแพทยศาสตร์

26-29 กรกฎาคม 2533

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สัมมนานักวิชาการเรื่องจิตวิทยากับการให้บริการของรัฐ ณ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

27-28 กรกฎาคม 2533

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประชุมเรื่อง เทคนิคการส่องสว่าง ณ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ภารกิจปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

3

4

5

1

2

รูปที่ 1 ให้การต้อนรับเจ้าหน้าที่สำรวจข้อมูลเบื้องต้นของญี่ปุ่น นำโดย MR. HARUO SUZUKI ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายจัดการให้ความช่วยเหลือแบบไม่เปล่า ขององค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (ไจก้า) เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับโครงการขอความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์วิทยาศาสตร์ของสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์จากรัฐบาลญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2533 ณ ทบวงมหาวิทยาลัย

รูปที่ 2 ให้การต้อนรับคณะผู้แทนไจก้า นำโดย MR.KIKOU NAGASAWA ที่ปรึกษาจาก UNICO INTERNATIONAL CORPORATION เพื่อเข้าเยี่ยมชมการวะและหารือเกี่ยวกับโครงการเสริมสมรรถนะและขีดความสามารถของสถาบันวิจัยและพัฒนาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นให้ความช่วยเหลือ เมื่อวันที่ 17 เมษายน 2533 ณ ทบวงมหาวิทยาลัย

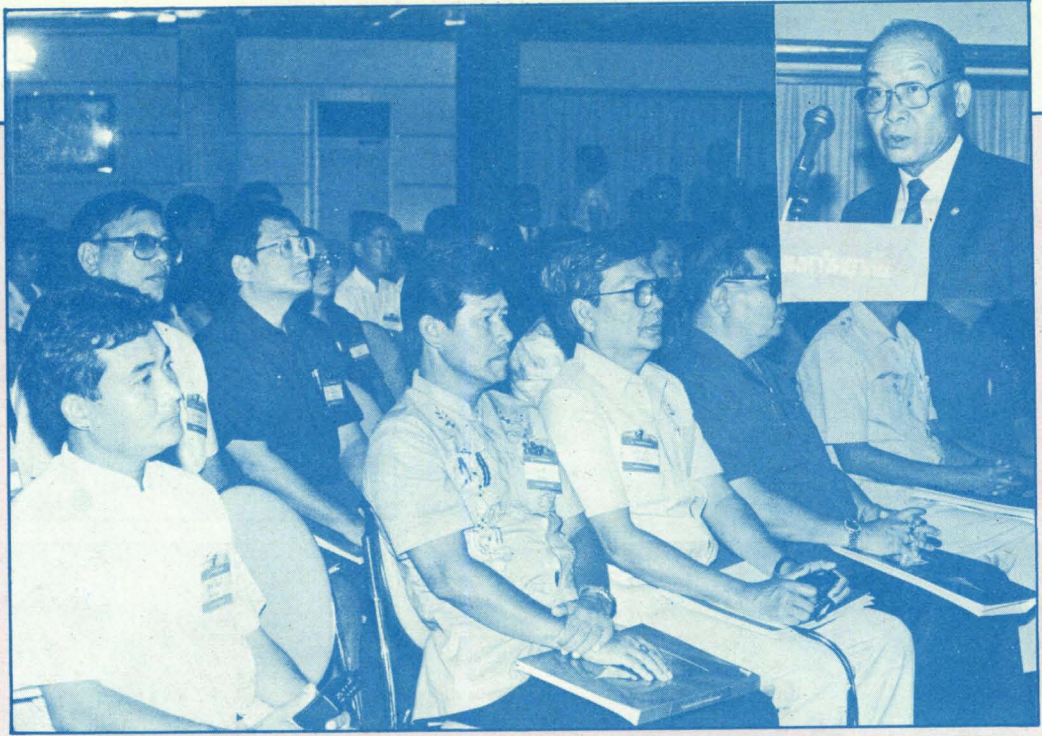
รูปที่ 3 เป็นประธานเปิดการฝึกอบรมปฐมนิเทศข้าราชการใหม่ ของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย และสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี จำนวน 42 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจในหน่วยงานที่ทำอยู่ ซึ่งจะช่วย

เพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงาน เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2533 ณ ห้องประชุมทบวงมหาวิทยาลัย

รูปที่ 4 ให้การต้อนรับนายเจอเกน ทอลค์ ผู้รับผิดชอบโครงการช่วยเหลือของประเทศเดนมาร์กที่ให้แก่ประเทศต่างๆ เข้าพบเพื่อหารือเรื่อง โครงการความช่วยเหลือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่ประเทศเดนมาร์กจะให้แก่ประเทศไทย เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2533 ณ ทบวงมหาวิทยาลัย

รูปที่ 5 ให้การต้อนรับ MR.JOHN SKILLMAN รองประธานฝ่ายบริหาร COUNCIL ON INTERNATIONAL EDUCATION EXCHANGE NEWYORK (CIEE) เข้าพบเพื่อหารือเรื่องการแลกเปลี่ยนทางการศึกษา ระหว่างประเทศ เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2533 ณ ทบวงมหาวิทยาลัย

นายทวิช กลิ่นประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานเปิดสัมมนาผู้บริหารงานสื่อมวลชนทั่วราชอาณาจักร เรื่อง "สื่อมวลชนกับการสนับสนุนระบบการศึกษาทางไกล" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สื่อมวลชนมี

ส่วนร่วมและร่วมมือกันในการเปิดโอกาสให้นักศึกษาและประชาชนได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถของตน ซึ่งจะนำไปสู่ประโยชน์แก่ประเทศชาติ เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2533 ณ อาคารสัมมนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ในราชการทบวงมหาวิทยาลัย

ทบวงมหาวิทยาลัย
328 ถนนศรีอยุธยา
พญาไท กรุงเทพฯ 10400

ผู้อำนวยการสำนักบรรณสารการพัฒนา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 2/2529
ไปรษณีย์หลานหลวง

วิบูลย์ แยมปรางค์

(นายวิบูลย์ แยมปรางค์)
หัวหน้างานสารบรรณ